

Arrest

X

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Macedonische nationaliteit te zijn, op 21 januari 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 december 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 15 februari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 maart 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. DE SCHUTTER, die loco advocaat T. LENNERTZ verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde een Macedonisch staatsburger te zijn, uw vader zou van Arabische origine en uw moeder van Albanese origine zijn. U bent afkomstig uit Skopje. Uw vader, (A.M.), kwam als student naar Macedonië, waar hij uw moeder, (R.N.) (O.V. 6.674.295) heeft leren kennen. In Macedonië werkte u samen met uw vader in het zwart. Uw vader beschikte in Macedonië niet over verblijfsdocumenten. Daardoor kon uw vader uw broers en zussen niet officieel erkennen en wordt zijn naam niet op uw geboorteakte vermeld. Omdat uw moeder van Albanese origine was en uw vader van Iraakse origine, werd u op school door uw medeleerlingen gepest en sommige leerkrachten gaven u lagere cijfers. In 2003-2004 was er een gevecht tussen etnische Macedoniërs en moslims en u werd geslagen. De politie kwam niet ter plaatse en jullie dienden geen klacht in. Omdat uw ouders een betere toekomst wilden bieden aan u, uw broers en zus, omdat jullie gepest werden op school, omdat uw moeder in Macedonië geen grote familie had om op terug te vallen, besloten uw ouders Macedonië te verlaten. In september 2007 bent u samen met uw ouders, minderjarige broers en minderjarige zus naar Irak gegaan, waar u

verbleef bij de familie van uw vader, in het dorp Zahra, nabij de stad Kout. Op 6 januari 2010 is uw vader in Irak verdwenen. Omdat jullie niet overweg konden met de schoonfamilie en hun tradities besloten jullie te vluchten. U zou niet naar Macedonië willen terugkeren, omdat u niet wil dat uw broers en zus dezelfde peesterijen als u zouden moeten doorstaan. U hebt in België asiel aangevraagd op 23 augustus 2010.

U bent in het bezit van uw geboorteakte, uitgereikt op 13/09/2007 en de geboorteakte van uw zus Zahra, uitgereikt op 7/08/2002.

B. Motivering

Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratieve dossier stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen.

Vooreerst, betreffende uw verblijf in Irak van 2007 tot augustus 2010, dient opgemerkt te worden dat uit uw verklaringen geenszins blijkt dat u afstand heeft gedaan van de Macedonische nationaliteit. U verklaarde uitdrukkelijk nog steeds in het bezit te zijn van de Macedonische nationaliteit (gehoor CGVS, p. 2). Gelet op bovenstaande dient uw vrees te worden beoordeeld ten opzicht van Macedonië.

U haalde aan dat u in 2003 of 2004 geslagen werd tijdens een massale vechtpartij tussen etnische Macedoniërs en moslims (CGVS, p. 6). Bovenstaande is echter onvoldoende ernstig om gelijkgesteld te kunnen worden met een vervolging volgens artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of volgens artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming van dezelfde wet. Bovendien dient opgemerkt te worden dat dit eenmalig incident dateert van zes of zeven jaar geleden. Ook hebt u geen feiten of elementen aangehaald waaruit zou blijken dat u omwille van bovengenoemde problemen geen beroep kon doen op de bescherming van uw autoriteiten. U hebt immers nooit problemen gekend met de Macedonische autoriteiten (gehoor CGVS, p. 6). Jullie dienden geen klacht in bij de autoriteiten naar eigen zeggen omdat het toch niets zou uitmaken (gehoor CGVS, p. 6). Bovenstaande kan niet als aanvaardbare uitleg worden weerhouden. Het doel van een klacht bij de politie is immers het voorkomen of oplossen van problemen. Het is de taak van de autoriteiten om u, indien nodig, bescherming te bieden en een onderzoek te voeren. Om dergelijk onderzoek te voeren moeten de autoriteiten evenwel op de hoogte zijn van alle gegevens betreffende uw problemen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van de feiten kunnen zij vanzelfsprekend ook niet optreden. Bovendien dient opgemerkt dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de asielzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een asielzoeker mag worden verwacht dat hij of zij eerst alle realistische mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land.

Voorts, blijkt uit uw verklaringen afgelegd op het Commissariaat-generaal dat u zich voor uw asielaanvraag voor het overige baseert op dezelfde motieven als degene die werden aangehaald door uw moeder. In het kader van haar asielaanvraag werd besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

De beslissing van uw moeder werd voor als volgt gemotiveerd:

"Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratieve dossier stel ik vast dat u onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald op basis waarvan ten aanzien van u kan besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst, betreffende uw verblijf in Irak van 2007 tot augustus 2010, dient opgemerkt te worden dat u zelf verklaard heeft in Irak met een toeristenvisum verbleven te hebben, dat om de drie maanden vernieuwd werd. U verklaarde uitdrukkelijk in het bezit te zijn van de Macedonische nationaliteit (CGVS, p. 2, 8). Gelet op bovenstaande dient uw vrees te worden beoordeeld ten opzicht van Macedonië.

U verklaarde niet meer naar Macedonië te kunnen terugkeren omdat uw kinderen op school gepest en mishandeld werden omwille van hun origine. U verduidelikte in dit verband dat uw kinderen in een Macedonische school zaten en door medeleerlingen uitgescholden werden (CGVS, p. 8). Uw dochter (Z.) werd in het eerste of tweede leerjaar geslagen door haar leerkracht omdat ze moeite had met wiskunde (CGVS, p. 8). Uw oudste zoon (S.) deed het volgens u goed op school en behaalde zijn middelbare school diploma (CGVS, p. 8). Hijzelf verklaarde echter dat hij op school slecht behandeld werd en omwille van zijn origine te weinig punten kreeg onder andere voor plastische opvoeding (gehoorverslag zoon, p. 5 en 6). U zou geklaagd hebben bij leerkrachten en de directeur, maar de toestand zou niet verbeterd zijn (CGVS, p. 8 en 9). Bovenstaande problematiek is echter onvoldoende ernstig om gelijkgesteld te kunnen worden met een vervolging volgens artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of volgens artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming van dezelfde wet. Conflicten tussen kinderen in en buiten de school en conflicten tussen ouders, leerlingen en leerkrachten over punten en gedrag zijn universeel en

komen zonder onderscheid overal ter wereld voor tussen alle etnische groepen. Hieraan kan nog toegevoegd worden dat u, hoewel u ontevreden was met de reactie van het onderwijzende personeel en de directie geen verdere stappen ondernam om de situatie aan te klagen. Hoewel u verklaarde dat alle kinderen op de school geslagen werden en hoewel uw oudste zoon ermee bedreigd had om naar het Ministerie van Onderwijs te stappen heeft u dit nagelaten. Het indienen van een klacht bij de autoriteiten heeft u evenmin overwogen (CGVS, p. 8 en 9).

Vervolgens voegde u toe dat u in Macedonië geen woning bezit, en uw zoon die in de privé sector werkte niet steeds betaald werd. Dit zijn echter problemen van louter socio-economische aard, die als dusdanig niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie. Evenmin maakte u aannemelijk dat uw problemen verband houden met de bepalingen inzake subsidiaire bescherming.

Met betrekking tot de administratieve situatie van uw partner, die enige tijd geleden in Irak verdween, dient toegevoegd te worden dat hij volgens geen verblijfsdocumenten zou gekregen hebben in Macedonië. Hij verkreeg wel een identiteitskaart voor vreemdelingen in 1999. U stelde dat deze niet meer verlengd werd in 2000. U kon echter niet zeggen waarom deze vreemdelingenkaart niet werd verlengd. Hij diende volgens u ook geen beroep meer in tegen de weigeringsbeslissing (gehoor CGVS, p. 5, 6 en 8). Het feit dat u uw drie jongste kinderen niet de familienaam van uw echtgenoot kon geven en hen moest registreren onder uw eigen familienaam kan bezwaarlijk gelijkgesteld worden met een gegronde vrees voor vervolging volgens artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of volgens artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming van dezelfde wet (CGVS, p. 2 en 4). Bovendien bent u niet op de hoogte van de huidige verblijfplaats van uw partner, u zou hem voor het laatst in Irak hebben gezien (CGVS, p. 8).

De door u aangehaalde medische problemen (vaststelling gezwel in de maag in oktober 2010) houden als dusdanig geen verband met de criteria van het Vluchtelingenverdrag, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming. U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980.

De door u neergelegde stukken zijn niet van die aard om bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Deze bevestigen enkel uw identiteitsgegevens en die van uw partner, welke niet ter discussie staan.

In het kader van de asielaanvraag van uw zoon (M.S.) (O.V. 6.674.305), die zich op dezelfde asielmotieven baseert, werd eveneens een weigeringsbeslissing genomen."

Bijgevolg kan ook wat u betreft niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u neergelegde documenten kunnen aan bovenstaande vaststellingen niets wijzigen. Deze bevestigen enkel uw identiteitsgegevens en die van uw zus (Z.), welke niet ter discussie staan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker beroept zich in een enig middel op een schending van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en van artikel 1 van de Conventie van Genève.

Verzoeker voert aan dat ten overvloede uit zijn asielrelaas blijkt dat Macedonië niet bij machte is hem de vereiste bescherming te bieden, dat hij op school het voorwerp is geweest van mishandelingen en discriminatie omwille van zijn ras, dat hij slachtoffer is geweest van gewelddadigheden bij een massale vechtpartij tussen etnische Macedoniërs en moslims in 2003-2004 en dat de politie niet eens heeft ingegrepen. Verzoeker benadrukt dat de realiteit hiervan niet wordt betwist door de commissaris-generaal.

2.2.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met

algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

De Raad stelt vast dat voor de beoordeling van de voorwaarde dat de verzoekende partij de bescherming van het land van nationaliteit niet kan of, uit hoofde van deze vrees, niet wil invoeren, de "nationaliteit" dient begrepen te worden als de band tussen het individu en een bepaalde Staat (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 87). De bestreden beslissing oordeelt terecht, dat vermits verzoeker uitdrukkelijk verklaarde nog steeds in het bezit te zijn van de Macedonische nationaliteit, zijn vrees dient te worden beoordeeld ten opzichte van Macedonië.

Verzoekers stelling tegen de ondergane mishandelingen en discriminatie niet de vereiste bescherming gekregen te hebben van Macedonië is niet dienstig aangezien uit verzoekers verklaringen blijkt dat noch verzoeker, noch zijn moeder ooit een poging hebben ondernomen om het pesten en de discriminatie op school aan te klagen. Voorts heeft verzoeker, in het kader van het incident tussen etnische Macedoniërs en moslims in 2003-2004, nagelaten beroep te doen op de Macedonische autoriteiten terwijl hij benadrukte nooit problemen te hebben gekend met de autoriteiten en evenmin feiten of elementen aanhaalt waaruit zou blijken dat hij geen beroep kon doen op deze bescherming. Van verzoeker kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij zich in eerste instantie tot de eigen autoriteiten wendt voor bescherming alvorens beroep te doen op internationale bescherming. Internationale bescherming kan immers pas worden verleend wanneer alle redelijke middelen tot het verkrijgen van bescherming in het land van herkomst zijn uitgeput.

Tevens dient te worden vastgesteld dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij, ingevolge voormelde vermeende problemen, bij een terugkeer naar Macedonië actueel geen bescherming zou verkrijgen. Noch zijn verklaringen noch de informatie in het administratief dossier bevatten immers concrete elementen die alsnog een ander licht werpen op deze vaststellingen.

De bestreden beslissing vindt steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent en wordt niet dienstig weerlegd zodat zij door de Raad wordt overgenomen.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.2. Waar verzoeker aanvoert minstens in aanmerking te komen voor de subsidiaire beschermingsstatus wordt verweerder door de Raad bijgetreden waar hij stelt dat verzoeker in zijn verzoekschrift geenzins op concrete wijze uitwerkt waarom hij zich zou kunnen beroepen op de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker brengt geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst en dat hij zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen. Bijgevolg toont hij, gelet op het gestelde sub 2.2.1. en de overige elementen in het administratief dossier niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.3. Het enig middel is niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien maart tweeduizend en elf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS